

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення обласної ради
від 17.12.2021. № 337-11/2021

**КОМПЛЕКСНА ПРОГРАМА
розвитку агропромислового комплексу
та сільських територій
Івано-Франківської області
на 2022-2025 роки**

Замовник Програми:

**департамент агропромислового
розвитку Івано-Франківської
облдержадміністрації**

І. АНДРІШИН

Керівник Програми:

**заступник голови
Івано-Франківської
облдержадміністрації**

Б. ФУТЕРКО

Паспорт

Комплексної програми розвитку агропромислового комплексу та сільських територій Івано-Франківської області на 2022-2025 роки

1. Ініціатор розроблення Програми (замовник): департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації.

2. Розробник Програми: департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації.

3. Термін реалізації Програми: з 2022 по 2025 роки.

4. Етапи фінансування Програми: щорічно за наявності фінансових ресурсів в обласному бюджеті.

5. Орієнтовні обсяги фінансування Програми: 69400,0 тис. грн.

Роки	Обсяги фінансування, тис. грн.			
	Всього	в т. ч. за джерелами фінансування		
		обласний бюджет	місцевий бюджет	інші джерела
2022	17350,0	6900,0	450,0	10000,0
2023	17350,0	6900,0	450,0	10000,0
2024	17350,0	6900,0	450,0	10000,0
2025	17350,0	6900,0	450,0	10000,0
Разом	69400,0	27600,0	1800,0	40000,0

6. Очікувані результати виконання Програми:

Збільшення обсягів виробництва та якості продукції агропромислового комплексу Івано-Франківської області, покращення показників роботи сільськогосподарських підприємств та збільшення їх кількості, у тому числі фермерських господарств, що дасть змогу забезпечити стабільні надходження до бюджетів усіх рівнів, створення додаткових робочих місць у сільській місцевості.

7. Термін проведення звітності: звітність про виконання заходів Програми подається обласній раді щоквартально до 15 числа місяця, наступного за звітним періодом, відповідно до поставлених мети та завдань.

Замовник Програми:

департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації

І. АНДРІЙШИН

Керівник Програми:

заступник голови Івано-Франківської облдержадміністрації

Б. ФУТЕРКО

1. ВСТУП

Комплексну програму розвитку агропромислового комплексу та сільських територій Івано-Франківської області на 2022-2025 роки (далі – Програма) розроблено департаментом агропромислового розвитку Івано-Франківської обласної державної адміністрації.

В основу Програми покладені ключові положення:

- Закону України від 24 червня 2004 року № 1877-IV “Про державну підтримку сільського господарства України”;

- Указу Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019 “Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року”;

- постанови Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2019 року № 880 “Про затвердження Державної програми розвитку регіону українських Карпат на 2020-2022 роки”;

- Стратегії розвитку Івано-Франківської області на 2021-2027 роки, затвердженої рішенням обласної ради від 21 лютого 2020 року № 1381-34/2020.

Програма охоплює ключові напрями розвитку агропромислового комплексу Івано-Франківщини, враховує специфіку та особливості розвитку сільських територій регіону і спрямована на вирішення його нагальних проблем.

Соціально-економічний аналіз агропромислового розвитку регіону показує, що, незважаючи на дещо краще економічне становище області у порівнянні з регіонами-сусідами за окремими показниками соціальної та екологічної сфери, які суттєво впливають на якість життя громадян, ситуація в сільських населених пунктах області потребує покращення.

Фінансування Програми здійснюватиметься за рахунок коштів обласного і місцевих бюджетів, приватних інвестицій та інших джерел, не заборонених чинним законодавством.

Визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована Програма

Аграрний сектор економіки області, базовою складовою якого є сільське господарство, формує продовольчу та економічну безпеку, забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей економіки та створює соціально-економічні умови розвитку сільських територій.

Частка продукції сільського господарства у валовій доданій вартості регіону складає близько 14 відсотків і за обсягами посідає друге місце після промисловості.

Загалом аграрним виробництвом займається 800 сільськогосподарських підприємств, з яких 583 – фермерські господарства, та майже 257 тисяч особистих селянських господарств.

Виробництво валової продукції сільського господарства в області (у постійних цінах 2016 року) у 2020 році склало 13767,3 млн. грн., а її частка в загальнодержавному виробництві склала 2,3 відсотка, у тому числі продукція рослинництва – 1,7 та тваринництва – 4,1 відсотка. Серед регіонів України за останніми двома показниками область минулого року посідала 22 і 9 місця відповідно.

З розрахунку на 100 га сільськогосподарських угідь валової продукції сільського господарства торік вироблено на суму 2216,6 тис. грн. (по Україні – 1550,0 тис. грн.), а на одну особу – 10089 грн. (по Україні – 14663 грн.).

Частка продукції рослинництва і тваринництва у виробництві продукції сільського господарства по всіх категоріях господарств складає відповідно 59,1 та 40,9 відсотка, а в сільгоспідприємствах – 65,4 та 34,6 відсотка.

У структурі валової продукції сільського господарства виробництво у господарствах населення складає 58,4 відсотка (в Україні – 35,4 відс.), зокрема, ними вироблено 53,9 відсотка продукції рослинництва (в Україні – 31,7 відсотка) і 64,8 відсотка – тваринництва (47,7 відс.).

Особисті селянські господарства займають провідні позиції з виробництва сільськогосподарської продукції й залишаються основним джерелом доходів сільського населення. Це суттєво відрізняє сільське господарство області від більшості областей України.

Рівень споживання харчових продуктів на одну особу в рік

(кг)

	Рік				
	2010	2015	2018	2019	2020
М'ясо та м'ясопродукти	40,5	41,7	46,7	48,7	49,8
Молоко та молокопродукти	264,7	259,3	260,3	276,7	300,6
Яйця, шт.	252	257	252	264	276
Хлібні продукти (у перерахунку на борошно)	116,1	112,4	111,9	111,0	112,8
Картопля	183,1	183,0	192,7	189,7	187,3
Овочі	100,2	135,1	145,3	144,8	154,7
Плоди	35,4	44,2	52,7	54,7	54,4
Риба та рибопродукти	8,7	5,3	7,9	9,0	9,4
Цукор	35,2	36,7	31,3	32,5	31,5

Аграрний сектор області має значний потенціал для розвитку, обумовлений наявністю достатніх земельних, трудових ресурсів та сприятливих природно-кліматичних умов.

Разом з тим, ситуація, що склалася в сільському господарстві, створює ряд викликів. Подальший розвиток аграрного сектору, що є одним з найбільш важливих в економіці регіону, потребує якісних перетворень, спроможних забезпечити підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва на внутрішньому і зовнішньому ринках та продовольчу безпеку.

Виконання цього завдання пов'язане із визначенням основних напрямів фінансової підтримки та забезпеченням ефективного функціонування ринкових механізмів, інтеграції аграрного сектору області в світову економічну систему.

Аналіз причин виникнення проблем та обґрунтування необхідності їх розв'язання

Основними проблемами розвитку аграрного сектору економіки є:

- значний рівень екологічного навантаження на довкілля;

- низький рівень мотивації у сільськогосподарських товаровиробників до розвитку трудомістких галузей – овочівництва та скотарства, які потребують значних трудових затрат і тривалого обороту вкладених ресурсів;

- відсутність спеціалізованої фінансово-кредитної інфраструктури, орієнтованої на обслуговування сільськогосподарського виробництва;

- відсутність реальних обсягів державної підтримки системи страхування сільськогосподарських ризиків, що зменшує мотивацію виробників сільськогосподарської продукції до страхового захисту;

- втрати продукції внаслідок недосконалості системи логістики її зберігання та інфраструктури аграрного ринку в цілому, зокрема в частині будівництва холодильників, сховищ та потужностей з переробки сільськогосподарських культур, у тому числі і плодово-ягідної продукції;

- недостатня ефективність функціонування ринку сільськогосподарської продукції, складність у виробленні сільськогосподарськими товаровиробниками консолідованої позиції щодо захисту своїх інтересів;

- непоінформованість значної частини сільськогосподарських товаровиробників про кон'юнктуру ринків та умови ведення бізнесу;

- низький рівень експорту продукції з високою доданою вартістю;

- недостатня мотивація до кооперації сільськогосподарських товаровиробників;

- концентрація виробництва окремих трудомістких видів сільськогосподарської продукції в особистих селянських господарствах;

- відсутність дієвих заходів щодо імплементації особистих селянських господарств у ринкові механізми функціонування аграрного сектору.

Розвиток аграрного сектору економіки необхідно визначити як стратегічну мету, для досягнення якої необхідно затвердити перелік завдань на обласному та місцевому рівнях.

Комплексне розв'язання проблем можливе шляхом розроблення, прийняття і виконання Комплексної програми розвитку агропромислового комплексу та сільських територій Івано-Франківської області у 2022-2025 роках.

Мета Програми

Метою Програми є створення організаційно-економічних умов для ефективного соціально спрямованого розвитку аграрного сектору, стабільного забезпечення населення якісною та безпечною продукцією та переробної промисловості – сільськогосподарською сировиною, виробництво продукції з високою доданою вартістю, насичення внутрішнього ринку і нарощування обсягів експорту сільськогосподарської продукції та продовольства.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Розвиток аграрного сектору економіки може відбуватись на основі оптимізації виробничої і соціальної інфраструктури, підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, нарощування його обсягів, покращення якості і безпеки сільськогосподарської продукції, охорони довкілля та відтворення природних ресурсів, підвищення рівня зайнятості сільського населення, створення робочих місць, що дасть змогу аграрному сектору економіки задовольнити потреби внутрішнього ринку.

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

- впровадження системи моніторингу та контролю якості всіх земель сільськогосподарського призначення та агрохімічної паспортизації;

- створення умов для збереження, відтворення і підвищення родючості ґрунтів;

- впровадження у виробництво нових високопродуктивних сортів та гібридів сільськогосподарських культур і садивного матеріалу, в тому числі оновлення базового та сертифікованого насіння, забезпечення посіву насінням високих кондицій і насаджень садів, ягідників саджанцями високих селекційних категорій;

- залучення капітальних інвестицій, які направлені на розвиток галузі тваринництва;

- сприяння впровадженню постійно діючих процедур, заснованих на принципах системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках (НАССР) на підприємствах харчової та переробної галузей;

- впровадження енергоощадних технологій глибокої переробки сільськогосподарської продукції у харчовій та переробній промисловості;

- створення сприятливих умов для діяльності особистих селянських господарств, які виробляють товарну сільськогосподарську продукцію;

- фінансова підтримка дрібних виробників сільськогосподарської продукції (сімейних фермерських господарств, особистих селянських господарств) з метою стимулювання їх економічної активності та розвитку малого підприємництва на селі;

- поліпшення інвестиційного клімату, сприяння залученню інвестицій міжнародних фінансових установ та країн – стратегічних партнерів України для реалізації проєктів в агропромисловому комплексі;

- стимулювання створення та функціонування об'єднань виробників сільськогосподарської продукції;

- створення екологічно безпечних умов для життєдіяльності населення, збереження навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів, особливо земель сільськогосподарського призначення.

2. ПРИРОДНІ РЕСУРСИ ОБЛАСТІ

Основа сільськогосподарського виробництва – це сільськогосподарські угіддя, які станом на 01 січня 2021 року займають 621,1 тис. га, що становить майже 45 відс. території області або 1,5 відс. сільгоспугідь України.

На рілля припадає 400,7 тис. гектарів. У користуванні сільськогосподарських підприємств області перебуває 186,5 тис. га угідь, в особистих селянських господарствах – 184,6 тис. гектарів.

Згідно з сільськогосподарським районуванням область поділена на зони:

Західний Лісостеп, Передкарпаття (ґрунти – дерново-опідзолені, дерново-підзолисті та буроземно-підзолисті);

Карпатська (ґрунти – бурі гірсько-лісові та дерново-буроземні).

3. РОСЛИННИЦТВО

Рослинництво є основною галуззю сільського господарства, рівень розвитку якої визначає ступінь використання земель сільськогосподарського призначення, забезпечення регіону продовольством, кормами тваринництва, сировиною – промисловість, експортний потенціал області.

Обсяги виробництва продукції рослинництва у 2020 році склали 8130,5 млн. грн. (у постійних цінах 2016 року).

У структурі посівів сільськогосподарських підприємств переважає виробництво зернових та технічних культур, відповідно 47,8 та 50,3 відсотка, у господарствах населення – картопля, овочі та кормові займають по третині від загальної площі.

3.1. Зернові культури

Важливим напрямком у рослинництві області є вирощування зернових культур. Зернове господарство є основою сільськогосподарського виробництва, оскільки зерно – джерело найцінніших продуктів харчування населення, кормова база для тваринництва й незамінна сировина для галузей переробної промисловості.

За останні десять років валовий збір зернових у всіх категоріях господарств зріс у 2,4 раза і у 2020 році склав 826,5 тис. тонн. При цьому середня врожайність зернових з 29,2 ц/га у 2010 році зросла до 54,2 ц/га у 2020 році.

Виробництво зернових і зернобобових культур

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	118,6	152,6	148,6	152,6	-
Валовий збір, тис. тонн	346,5	688,5	743,6	826,5	138,0
Урожайність, ц/га	29,2	45,1	50,1	54,2	9,1

Основною зерною культурою, що використовується у виробництві борошна, є пшениця, питома вага якої у структурі посівних площ зернових і зернобобових культур складає 42,0 відсотки.

Виробництво пшениці

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	48,9	70,3	59,5	63,8	- 6,5
Валовий збір, тис. тонн	121,1	310,2	268,0	281,1	- 29,1
Урожайність, ц/га	24,8	44,1	49,2	44,2	0,1

Не менш затребуваною зерною культурою для виробництва борошна є жито, яке через недостатні обсяги власного виробництва для забезпечення потреб борошномельної промисловості завозиться з інших регіонів.

Вирішення питання забезпеченості необхідними обсягами жита можливе за умови виділення коштів для виплати бюджетних субсидій суб'єктам господарювання, які займаються вирощуванням цієї культури, що передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2021 року № 886 "Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників шляхом виділення бюджетних субсидій з розрахунку на одиницю оброблюваних угідь".

Зазначеним Порядком передбачено виплату субсидій у розмірі 5,0 тисяч гривень з розрахунку на один гектар для суб'єктів господарювання, які займаються вирощуванням жита, гречки, вівса та проса.

Виробництво жита

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	3,5	3,0	3,6	1,7	- 1,3
Валовий збір, тис. тонн	7,4	8,0	12,1	4,6	- 3,4
Урожайність, ц/га	21,2	26,7	33,4	27,3	0,6

Аналогічна ситуація складається з вирощуванням гречки, яка користується попитом на споживчому ринку, проте її валове виробництво є нестабільним. Крім того, на території області відсутні підприємства з переробки насіння гречки.

Виробництво гречки

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	2,3	2,1	0,8	0,8	- 1,3
Валовий збір, тис. тонн	1,4	2,0	0,8	0,8	- 1,2
Урожайність, ц/га	5,8	9,4	10,8	10,0	0,6

Протягом останніх років в області спостерігається тенденція до збільшення площ під посіви кукурудзи. Природно-кліматичні умови Прикарпаття сприятливі для вирощування цієї культури. Урожайність кукурудзи, порівнюючи з іншими зерновими, досягла високих показників.

Виробництво кукурудзи

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	30,1	38,6	45,5	48,6	10,0
Валовий збір, тис. тонн	143,3	221,3	312,8	394,5	173,2
Урожайність, ц/га	47,7	57,3	68,8	81,2	23,9

Основні напрямки розвитку виробництва зерна:

1. Впровадження інтенсивних енерго- та ґрунтозберігаючих технологій вирощування зернових культур.
2. Збільшення обсягів виробництва високопродуктивного та кондиційного насіння зернових і зернобобових культур.
3. Покращення матеріально-технічної бази сільськогосподарських товаровиробників, включаючи інфраструктуру приймання, очищення і зберігання зерна.
4. Забезпечення заходів догляду та інтегрованого захисту рослин під час вегетації у науково-обґрунтованих нормах та строках.

3.2. Технічні культури

Важливим для розвитку рослинницької галузі є вирощування технічних культур, таких як соя та соняшник, площі посіву яких за останні п'ять років збільшилися відповідно на 17,8 та 11,3 тис. гектара.

Вирощування технічних культур підвищує експортний потенціал області, покращує фінансовий стан господарств, однак сільськогосподарським підприємствам необхідно враховувати їх насичення в структурі посівних площ.

Вирощування сої

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	2,3	22,8	29,3	40,6	17,8
Валовий збір, тис. тонн	3,7	42,6	65,2	106,7	64,1
Урожайність, ц/га	16,2	18,7	22,3	26,3	7,6

Вирощування соняшника

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	3,6	12,1	23,9	23,4	11,3
Валовий збір, тис. тонн	4,9	27,3	61,1	64,3	37,0
Урожайність, ц/га	13,9	22,4	25,5	27,4	5,0

Вирощування ріпака

	Рік				2019 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	10,0	26,8	28,0	23,4	- 3,4
Валовий збір, тис. тонн	16,2	58,7	73,0	62,6	3,9
Урожайність, ц/га	16,2	21,9	26,0	26,8	4,9

3.3. Картопля

Посівні площі картоплі за останні п'ять років в області практично не змінюються і складають майже 60 тис. га. Основним виробником картоплі залишаються господарства населення (99,6 відс. від загального валового виробництва).

У той же час, валовий збір зріс з 942,5 тис. тонн у 2015 до 999,2 тис. тонн (+56,7 тис. тонн) у 2020 році за рахунок підвищення врожайності цієї культури з 158,5 до 167,0 ц/га.

Вирощування картоплі

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	60,5	59,5	59,6	59,8	0,3
Валовий збір, тис. тонн	765,6	942,5	1007,8	999,2	56,7
Урожайність, ц/га	126,6	158,5	168,9	167,0	8,5

Одними з основних проблемних питань розвитку галузі картоплярства є значне коливання ціни на продукцію у різні роки, а також лише часткове проведення сортозаміни та сортооновлення картоплі в господарствах населення.

Напрямки розвитку галузі картоплярства:

1. Організація виробництва насіннєвими підприємствами області високо репродукційного посадкового матеріалу картоплі для реалізації господарствам населення.

2. Впровадження у виробництво високоврожайних, стійких до хвороб сортів картоплі.

3. Розвиток інфраструктури заготівлі, зберігання і реалізації картоплі.

3.4. Овочі

Понад 90 відс. виробництва овочів зосереджено в особистих підсобних господарствах населення.

За останні п'ять років площі вирощування овочів склали 10 тис. га, проте за рахунок збільшення рівня врожайності до 180,9 ц/га (+18,7 ц/га) валове виробництво зросло до 185,2/га у 2020 році (+15,4 тис. тонн).

Виробництво овочів

	Рік				2020 +/- до 2015
	2010	2015	2019	2020	
Зібрана площа, тис. га	9,7	10,4	10,2	10,3	- 0,1
Валовий збір, тис. тонн	122,1	169,8	181,5	185,2	15,4
Урожайність, ц/га	126,2	162,2	177,9	180,9	18,7

Підвищити ріст виробництва овочів передбачається завдяки підтримці селекції та насінництва у рослинництві, впровадженню нових сортів, інтенсивних технологій та спеціалізації виробництва.

3.5. Сади та ягідники

Область за своїм природно-економічним потенціалом має великі перспективи для розвитку садівництва та ягідництва.

У 2020 році в області під плодово-ягідними культурами було зайнято майже 8,0 тис. гектарів, а валовий збір склав 56,8 тис. тонн, що на 3,4 тис. тонн більше попереднього року.

Відновлення фінансування державної підтримки розвитку виноградарства та садівництва стимулює місцевих сільськогосподарських товаровиробників до збільшення площ під плодово-ягідними культурами та розбудови інфраструктури для зберігання та переробки продукції.

На сільськогосподарських підприємствах спостерігається тенденція до зростання площ під посадкою ягідників та багаторічних насаджень зерняткових, кісточкових та горіхоплідних культур, вводяться в експлуатацію лінії шокової заморозки ягід, холодильники для довготривалого зберігання продукції.

Перспективні напрямки розвитку садівництва:

- використання крапельного зрошення для вирощування садів та ягідних культур;

- розвиток мережі підприємств, що спеціалізуються на заготівлі, переробці і зберіганні плодів та ягід.

Проблемні питання галузі рослинництва:

- погіршення балансу гумусу, азоту, фосфору і калію та підвищення кислотності, що зумовлює втрату понад 10 відс. енергетичного потенціалу ґрунту;

- відсутність системи раціонального використання земель, їх охорони, оптимізації науково обґрунтованої структури угідь, відтворення, підвищення та охорони родючості ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення;

- недостатній розвиток інфраструктури – заготівлі, зберігання, переробки та реалізації рослинницької продукції.

Шляхи вирішення

Збільшення валового виробництва продукції рослинництва буде здійснено за рахунок:

- впровадження системи захисту сільськогосподарських культур на базі раціонального використання організаційно-господарських, агротехнічних, хімічних, біологічних та інших прийомів;

- виробництва насіння високоврожайних сортів і гібридів та своєчасного сортооновлення та сортозаміни;

- застосування інтенсивних та ресурсозберігаючих технологій вирощування сільськогосподарських культур;

- підвищення рівня інтенсифікації та поглиблення спеціалізації сільськогосподарського виробництва;

- удосконалення галузевої структури виробництва з урахуванням особливостей природно-кліматичних зон області;

- оптимізації структури посівних площ та освоєння науково обґрунтованих сівозмін, в тому числі спеціалізованих і коротко ротаційних;

- забезпечення формування та ефективного використання сортових ресурсів сільськогосподарських культур, створення полігонів, демонстраційних полів сучасних сортів рослин та технологій;

- підвищення родючості земель за рахунок біологізації землеробства;

- запровадження біологічних заходів боротьби з шкідниками та хворобами сільськогосподарських культур;

- оптимізації ресурсного потенціалу з метою забезпечення його ефективного використання та відтворення.

Реалізація виконання вищевказаних заходів дасть можливість забезпечити:

- стабілізацію і нарощування обсягів валового виробництва зерна та інших видів продукції рослинництва і на цій основі забезпечити потребу у сировині для промисловості;

- відтворення, підвищення та охорону родючості ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення;

- збільшення ефективності виробництва галузі рослинництва за рахунок впровадження сучасних інтенсивних технологій вирощування сільськогосподарських культур;

- розвиток сектору органічного сільськогосподарського виробництва;

- підвищення конкурентоспроможності продукції рослинництва та продуктів її переробки за рахунок покращення якості;

- створення додаткових робочих місць;

- підвищення рівня доходів сільського населення.

4. ТВАРИННИЦТВО

Забезпечення раціонального харчування населення високоякісними екологічно чистими продуктами тваринного походження за доступними цінами є одним з пріоритетних напрямків державної політики. Проте, ця проблема протягом тривалого часу залишається не вирішеною.

Основною проблемою галузі є зменшення поголів'я тварин, яке відбувається в господарствах усіх форм власності.

Кількість сільськогосподарських тварин (на початок року, тис. гол.)

	Рік					2021 +,- до 2015
	2011	2015	2017	2020	2021	
Велика рогата худоба	185,8	169,1	152,3	128,2	120,5	- 48,6
у т.ч. корови	121,4	106,6	98,2	79,0	74,3	- 32,3
Свині	242,8	307,0	317,5	304,6	306,1	- 0,9
Вівці та кози	24,6	29,6	29,8	27,6	26,8	- 2,8
Птиця	6761,0	5605,6	4175,7	4908,4	4300	-1305,6

Допущений спад у тваринництві обумовлений диспаритетом цін на матеріально-технічні ресурси та продукцію тваринництва і її власникам не вигідно збільшувати чисельність поголів'я та нарощувати обсяги виробництва, бо це в кінцевому результаті призводить до погіршення фінансового стану.

Тому переважна більшість власників худоби і птиці не має вільних обігових коштів для забезпечення навіть простого відтворення виробництва. Внаслідок цього руйнується матеріально-технічна і племінна база галузі, зменшується чисельність поголів'я худоби і птиці та знижується його продуктивність при збільшенні матеріальних, кормових, трудових та інших затрат на одиницю продукції.

Недостатньою є система регулювання ринку, переважна кількість продукції реалізується через посередників, які привласнюють значну частку прибутку, створеного на стадії виробництва, а тому для забезпечення продовольчої незалежності і безпеки необхідно докорінно поліпшити ситуацію у галузі тваринництва.

Виробництво тваринницької продукції

	Рік					2020 +,- до 2015
	2010	2015	2017	2019	2020	
М'ясо в живій вазі, тис. тонн	103,0	126,1	120,3	132,3	135,2	9,1
Молоко, тис. тонн	465,4	474,0	463,5	428,9	410,5	63,5
Яйця, млн. шт.	730,6	593,9	352,8	487,2	556,8	- 37,1

У структурі виробництва м'яса (реалізація на забій в живій масі) сільськогосподарськими підприємствами переважає м'ясо свиней – 44,8 тис. тонн або 66,6 відс. від загального обсягу, 30,5 відс. – м'ясо птиці.

На забій реалізовано 5,1 тис. голів великої рогатої худоби, 391 тис. голів свиней, 6,6 млн. голів птиці.

Надій молока у розрахунку на одну корову, яка була в наявності на початок року, склав 4,4 тис. кілограмів, що на 14,5 відс. менше, як у попередньому році.

Основні завдання:

- зупинити спад чисельності поголів'я великої рогатої худоби та забезпечити його поступове нарощування;
- довести обсяги виробництва продукції тваринництва до рівня, який забезпечить мінімальні норми її споживання населенням;
- забезпечити прибуткове ведення тваринництва на основі вигідного збуту продукції за рахунок оптимальних витрат на її виробництво та державної підтримки цін і доходів товаровиробників;
- створити нові робочі місця в агропромисловому комплексі, поліпшити зайнятість та підвищити доходи сільського населення.

Розв'язання зазначеної комплексної проблеми потребує державної підтримки, координації діяльності як центральних, так і місцевих органів влади, а також забезпечення міжгалузевих зв'язків технологічно пов'язаних галузей та виробництв.

Шляхи і засоби розв'язання проблем

Збільшення обсягів власного вітчизняного виробництва продукції тваринництва є безальтернативним гарантуванням продовольчої безпеки області. Це обумовлено природними і соціально-економічними чинниками:

- наявністю виробничої та племінної бази тваринництва і кормовиробництва;
- природною родючістю ґрунтів, значними площами луків і природних пасовищ;
- достатньою наявністю переробних підприємств;
- усталеними традиціями населення області щодо виробництва та споживання якісної натуральної тваринницької продукції;
- благополучним станом території області щодо наявності гострих інфекційних хвороб сільськогосподарських тварин;
- резервами робочої сили на селі, наявністю висококваліфікованих спеціалістів галузі.

Зростання обсягів виробництва тваринницької продукції буде досягнуто шляхом призупинення спаду поголів'я тварин і поступового нарощування їх чисельності, підвищення його продуктивності та ефективного використання в усіх категоріях господарств.

Для цього будуть застосовані наступні засоби:

- реалізація генетичного потенціалу продуктивності тварин на базі оптимізованих норм і систем їх годівлі;
- відпрацювання та освоєння новітніх біотехнологічних методів в селекції і розведенні тварин;
- більш повне охоплення селекційно-племінною роботою сільськогосподарських тварин особистих селянських та фермерських господарств;
- освоєння нових ефективних енерго- і ресурсозберігаючих технологій виробництва і переробки продукції тваринництва;
- стимулювання розвитку сільськогосподарських виробничих кооперативів та приватних підприємств із заготівлі, переробки та збуту продукції тваринництва, сервісних формувань в селекції та відтворення сільськогосподарських тварин.

Програмою передбачається:

- пріоритетний розвиток скотарства, вівчарства та козівництва, як галузей, які зазнали найбільшого впливу реорганізації;
- розвиток фермерських господарств, фермерських господарств сімейного типу шляхом надання грошової допомоги для придбання тварин та обладнання для тваринницької ферми;
- поступове відновлення тваринницьких приміщень;
- підвищення продуктивності худоби і птиці на основі зміцнення кормової бази та поліпшення якісного складу поголів'я;
- удосконалення технології виробництва комбікормів, як необхідної умови ефективності роботи тваринницьких комплексів і птахофабрик;
- узгодження нормативних витрат виробництва, рівня цін та доходів товаровиробників, переробників і збутових підприємств та організацій;
- удосконалення інфраструктури ринків тваринницької продукції.

Основні напрямки розвитку тваринництва

У молочному скотарстві:

- істотне підвищення рівня якості годівлі молочної худоби. Річну норму годівлі корів необхідно довести до 40-50 кормових одиниць з розрахунку на одну корову в товарних стадах і не менше 60 центнерів кормових одиниць – племінними заводами та племінними репродукторами;
- інтенсивне використання високопродуктивних спеціалізованих молочних порід вітчизняної селекції у всіх категоріях господарств та залучення до селекційного процесу високоцінних бугаїв-плідників;
- збільшення чисельності поголів'я корів в господарствах усіх форм власності за рахунок удосконалення процесу власного відтворення;
- впровадження енергозберігаючих технологій виробництва молока сільськогосподарськими підприємствами, які базуються на безприв'язному утриманні тварин, і доїння в автоматизованих доїльних залах;
- створення культурних та поліпшення природних пасовищ.

У м'ясному скотарстві:

- розведення м'ясної худоби, насамперед в районах, де є значні площі природних пасовищ;
- використання високопродуктивних спеціалізованих м'ясних порід і типів з високою продуктивністю;
- створення товарних стад м'ясної худоби шляхом промислового схрещування низькопродуктивних корів молочних порід і ремонтних телиць з плідниками м'ясних порід та вирощування одержаного помісного молодняка за технологією м'ясного скотарства;
- пасовищне утримання худоби протягом 7-8 місяців з виділенням на одну корову 0,5 га пасовищ, для молодняка віком до року – 0,12 га, старше одного року – 0,3 га;
- залучення для одержання помісного м'ясного молодняка поголів'я худоби, що утримується в приватних господарствах населення;
- організація закупівлі для дорощування і відгодівлі до високих вагових кондицій телят, отриманих в особистих господарствах населення.

У свинарстві:

- зберігання і нарощування чисельності породного генофонду поголів'я свиней та використання нових високопродуктивних спеціалізованих порід, типів і ліній;

- збільшення частки м'ясного і гібридного молодняка на відгодівлі до 70 відсотків;

- створення репродукторів для забезпечення молодняком свиней особистих господарств населення;

- реконструкція існуючих і створення нових виробничих потужностей.

У вівчарстві та козівництві:

- впровадження системи годівлі овець і кіз за науково-обґрунтованими нормами з урахуванням статеві-вікових груп, рівня їх продуктивності та фізіологічного стану з розрахунку на одну вівцю в рік 6,0-8,0 ц кормових одиниць та вмістом перетравного протеїну 100-115 г на одну кормову одиницю;

- широкого використання відгінної системи випасання овець, кіз (полонини), збільшення питомої ваги зелених кормів до 70-80 відсотків від загальної потреби;

- розвитку вівчарства м'ясного та вовнового напрямку продуктивності, надаючи при цьому пріоритет молодій баранині, а також козам молочного напрямку продуктивності;

- впровадження інтенсивного відтворення поголів'я овець, кіз;

- налагодження виробництва овечого та козячого молока, його переробки на сири;

- створення сервісних організацій, які б надавали послуги вівцефермам різних форм власності у веденні селекційно-племінної роботи, організації стрижки овець, оцінці якості вовни, підготовці до реалізації продукції;

- популяризація якісної екологічно-чистої продукції вівчарства місцевих товаровиробників та підвищення її конкурентоспроможності.

У птахівництві:

- відновлення роботи птахофабрик з виходом їх на проектні потужності;

- налагодження роботи інкубаторно-птахівничих підприємств для забезпечення потреб населення молодняком птиці;

- організація виробництва повноцінних комбікормів для забезпечення потреб великих птахокомплексів.

У рибництві:

- максимальне охоплення зариблення існуючих ставкових площ;

- удосконалення племінної роботи по забезпеченню рибгоспів області високопродуктивним маточним поголів'ям плідників і самок коропа та рослиноїдних риб;

- забезпечення виробництва стандартного рибопосадкового матеріалу коропа та рослиноїдних риб для щорічного зариблення водойм різних категорій області;

- організація виробництва гранульованих комбікормів з вмістом протеїну не менше 22 відс., впровадження кормощадної технології вирощування риби,

довести частку рослинної частини у полікультурі до 50 відс.;

- сприяння в організації фірмової торгівлі живою рибою та рибопродукцією.

У бджільництві:

- збільшення чисельності бджолосімей та обсягів виробництва меду до 1,3 тис. тонн в рік;

- розробка та впровадження сучасних технологій в галузі;

- створення сервісних кооперативів по переробці, розфасовці та реалізації продукції бджільництва;

- розширення мережі племінних репродукторів та племінних бджолорозплідників;

- впровадження сучасних методів контрольованого і цілеспрямованого розведення племінного матеріалу бджіл;

- сприяння захисту бджіл від отруєнь під час роботи з пестицидами.

Селекційно-племінна робота

З метою підвищення ефективності племінної роботи та нарощування генетичного потенціалу продуктивності у тваринництві:

- визначити як пріоритетний напрямок використання бюджетних коштів на підтримку селекції у тваринництві, створення і функціонування єдиної системи обліку у тваринництві та формування централізованої інформаційної бази з племінної справи;

- підвищити ефективність використання в селекційному процесі найкращих генетичних ресурсів вітчизняного та зарубіжного походження;

- забезпечити приріст темпів охоплення штучним осіменінням маточного поголів'я великої рогатої худоби не менше як 4-5 відс. за рік.

Кормозабезпечення

Інтенсифікація кормовиробництва, впровадження прогресивних технологій вирощування, раціональний підбір кормових культур і сортів, створення і поліпшення культурних пасовищ, а також поліпшення природних кормових угідь сприяють розвитку тваринництва. Потенціальні можливості тварин щодо продуктивності в нинішніх умовах використовуються лише наполовину, а то і менше. Головною причиною такого стану є недостатнє забезпечення тварин кормами, низька їх якість, невідповідна структура і перебої в забезпеченні.

Для реалізації продуктивного потенціалу тварин необхідно:

- спрямувати на сільськогосподарських підприємствах систему виробництва кормів на цілорічну однотипну годівлю тварин повноцінними кормовими сумішами, а в господарствах населення – на використання колективних пасовищ і сіножатей та посівів однорічних трав і коренеплодів на присадибних ділянках;

- використовувати концентровані корми тільки у вигляді повноцінних комбикормів.

Ветеринарне забезпечення

Головним завданням спеціалістів ветеринарної медицини в області є забезпечення діагностики, профілактики та лікування, а також протиепізоотичних заходів за рахунок:

- здійснення обов'язкових лікувально-профілактичних, діагностичних, ветеринарно-санітарних (дезінфекція, дезінсекція, дератизація, дегільментизація тощо) заходів;
- здійснення контролю за здоров'ям тварин із застосуванням сучасних методів контролю і нагляду, згідно з вимогами Санітарного кодексу;
- удосконалення процедури сертифікації продукції тваринного походження;
- проведення моніторингу та здійснення контролю за якістю і безпекою тваринницької продукції, а також за станом здоров'я тварин.

5. ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО

Проблемні питання

Екологічне неблагополуччя, підвищення попиту на якісні продукти і сировину з одного боку та погіршення стану земель, забруднення ґрунтів та вирощування продукції з вмістом радіонуклідів, важких металів, пестицидів, нітратів і нітритів спонукало сільськогосподарських виробників до пошуку альтернативних систем землеробства. До таких методів виробництва продукції належить і органічне землеробство.

Ведення органічного землеробства у спеціальних сировинних зонах базується на застосуванні сівозмін, біологічних засобів захисту рослин, добрив і насіння природного походження. Такий підхід відновлює баланс поживних речовин у ґрунті, нормалізує роботу живих організмів, збільшує вміст гумусу. До органічної може також належати продукція тваринного походження. Особлива увага в екологічному виробництві продукції тваринництва надається кормам. При їх приготуванні відмовляються від консервантів, стимуляторів росту, гормональних та інших препаратів штучного походження тощо.

Аналіз розвитку органічного виробництва демонструє ряд його переваг, серед основних вбачаються економічні та екологічні.

Економічні переваги полягають у тому, що за умов належного впровадження сучасних технологій вирощування сільськогосподарських культур та розвитку тваринництва згідно з принципами і вимогами органічного виробництва зростає прибутковість виробництва органічної продукції та її конкурентоздатність.

Впровадження органічного виробництва забезпечить збереження та відновлення біологічного різноманіття в агроландшафтах, сприятиме відтворенню родючості ґрунтів.

Крім того, впровадження органічних методів господарювання вирішує і ряд соціальних проблем. Це насамперед створення додаткових робочих місць у сільській місцевості, нових перспектив для малих та середніх фермерських господарств.

Однак, перехід на органічне господарювання є тривалим та не гарантує швидкої віддачі. Відсутність державної підтримки сільськогосподарських виробників при переході на виготовлення екологічно чистої продукції також значно стримує розвиток цієї галузі.

Такий перехід потребує значних вкладень, окуповується досить повільно і має високий відсоток ризику, тому виробники не поспішають замінювати традиційне виробництво на органічне.

За своїми природно-кліматичним та ґрунтовим потенціалом Івано-Франківщина має унікальну можливість зайняти одне з провідних місць у державі серед виробників органічної продукції.

Разом з тим, реалізація цього потенціалу розвивається повільно, головним чином через відсутність законодавчої бази, недостатній рівень організаційної роботи.

На кінець 2020 року загальна площа сільськогосподарських земель, які сертифіковані за стандартом, що еквівалентний органічному законодавству ЄС та США, складає 576 гектарів сільськогосподарських земель, у тому числі 495 гектарів мають органічний статус.

В області здійснюють діяльність 14 операторів ринку органічної продукції:

- ТОВ "Агрофірма "СЕНГР і КО" – заготівля дикоросів (с. Кобаки, Косівський район);
- ПП "Біоконверсія" – виробництво екологічних добрив "Вермістим", "Біогумус" (м. Івано-Франківськ);
- ФГ "БЕСТ БЕРРІ" – вирощування лохини (с. Колоколин, Івано-Франківський район);
- ТОВ "Глобал Вуд Павер" – заготівля дикоросів (селище Верховина);
- ФОП Гончаров А. В. – заготівля дикоросів (м. Івано-Франківськ);
- ТОВ "Дільман Органік" – вирощування пшениці, вівса, конюшини (м. Тлумач);
- фіз. особа Дутчак М. З. – виробництво меду (м. Івано-Франківськ);
- ФГ "ЕКО БЕРРІ" – вирощування ягід та виробництво заморожених плодів та ягід (с. Тишківці, Коломийський район);
- ТОВ "Екоберрі" – заготівля дикоросів (м. Івано-Франківськ);
- фіз. особа Лисак М. М. (ТОВ "НВП "Топінамбур") – вирощування топінамбуру (м. Івано-Франківськ);
- ТОВ "Пасіки України" – виробництво меду (с. Клубівці, Івано-Франківський район);
- ФГ "Прикарпаття Агро" – вирощування лохини (с. Підбережжя Болехівської міської ради);
- ПП "Сади Ценяви" – вирощування яблук, виробництво яблучних соків (с. Ценява, Коломийський район);
- ФГ "Фруктовий дар" – заготівля дикоросів (с. Кобаки, Косівський район).

Тренд "органік" в Івано-Франківській області набуває все більшої популярності. Місцеві сільгоспвиробники все активніше беруться за вирощування такої продукції, а торгові мережі, що в обласному центрі, виділяють полиці і відкривають "органічні" відділи.

Органічне виробництво спрямоване на покращення здоров'я населення в цілому шляхом виробництва високоякісного продовольства, сировини та інших продуктів, збереження родючості ґрунтів та навколишнього середовища,

розвиток сільської місцевості та стимулювання місцевого й регіонального виробництва.

Соціальні переваги органічного виробництва полягають у створенні додаткових робочих місць у сільській місцевості й нових перспектив для малих та середніх фермерських господарств, збільшенні життєздатності сільських громад тощо.

Серед можливостей, які потрібно використати для підтримки розвитку органічного виробництва, перш за все слід назвати наступні:

- більш широке застосування вітчизняного та іноземного досвіду ведення органічного виробництва та просування органічної продукції на ринок;

- використання засобів масової інформації для популяризації вживання органічних продуктів харчування, як невід'ємної частини здорового способу життя;

- широке використання регіональних особливостей (місцевих традицій, інновацій, створення нових продуктів);

- забезпечення громадської підтримки (зацікавленість неурядових, громадських та галузевих організацій та асоціацій);

- забезпечення органічного виробництва прямою фінансовою підтримкою та створення системи непрямой підтримки шляхом надання пільг та преференцій.

Шляхи вирішення

Для стимулювання розвитку органічного руху в області необхідне виконання наступних завдань:

- застосування вітчизняного та іноземного досвіду ведення органічного виробництва та просування органічної продукції на ринок;

- широке використання засобів масової інформації для популяризації вживання органічних продуктів харчування як невід'ємної частини здорового способу життя;

- застосування регіональних особливостей (місцевих традицій, вирощування місцевих видів рослин та розведення тварин);

- забезпечення громадської підтримки (зацікавленість неурядових, громадських та галузевих організацій, асоціацій);

- забезпечення органічного виробництва фінансовою підтримкою;

- розвиток ринку органічних продуктів, економічно ефективного виробництва та переробка органічної продукції;

- забезпечення контролю за станом ґрунтів та підвищення відповідальності власників землі та землекористувачів за раціональне використання і охорону земель;

- розширення застосування біологічних методів захисту рослин та тварин, ґрунтозахисних технологій та проведення дозволених методів хімічної меліорації ґрунтів для підвищення їх родючості.

Органічне сільське господарство допоможе розвитку малого і середнього сільськогосподарського бізнесу. Адже виробництво органічних продуктів потребує індивідуального і ретельного підходу, сприяє створенню робочих місць на селі.

Індикатори виконання

Враховуючи географічне розташування, область є одним з регіонів України, природні ресурси якого дозволяють вирощувати високоякісну, органічну продукцію рослинництва і тваринництва.

Вирощування органічної продукції сприятиме покращенню здоров'я населення, особливо дітей, та забезпечення нею соціальних і санаторно-курортних закладів регіону.

Тому першочерговим завданням є проведення моніторингу екологічного стану сільськогосподарських земель для створення спеціальних сировинних зон і вирощування в них органічної сільськогосподарської продукції. Прогнозується до 2025 року довести площі вирощування органічної продукції до рівня не менше 5-8 відс. ріллі.

6. ХАРЧОВА І ПЕРЕРОБНА ПРОМИСЛОВІСТЬ

Харчова промисловість поєднує значну кількість різних видів діяльності, серед яких переважають м'ясна промисловість та виробництво молочних продуктів. Переробку сільськогосподарської продукції та випуск продовольчих товарів у 2020 році здійснювали 180 підприємств, у т. ч. середніх – 29, малих – 151.

Основним напрямком стратегічного розвитку харчової та переробної промисловості області є вдосконалення галузевих стандартів до загальноєвропейських вимог якості й екологічної безпеки.

Станом на 01 січня 2021 року у 216 виробників харчових продуктів рослинного та тваринного походження регіону впроваджена система управління безпечністю харчових продуктів (НАССР) або аналогічні системи якості і безпечності продуктів.

Серед найбільш потужних підприємств галузі – ТОВ “Калуський комбінат хлібопродуктів”, ТОВ “ЗПК “ЮМАС”, ТОВ “Або-Мікс”, ТОВ “Продовольча компанія “Екопродукт”, ТОВ ВКФ “Варто”, ПСП “Рідна земля”.

Найбільшими виробниками хліба та хлібобулочних виробів нетривалого зберігання виступають товариства “Івано-Франківський хлібокомбінат”, “Залізнична пекарня”, “Дельта-98”, “Калуська фабрика “Родина” (Калуський район), приватне підприємство “Коломийський хлібокомбінат”.

Також на ринку хлібобулочних виробів активно працюють підприємці-фізичні особи, що складають суттєву конкуренцію великим підприємствам. Ними виробляється понад 10 відс. загальнообласного обсягу хліба та хлібобулочних виробів. Від 40 до 100 відс. обсягів виробництва хліба та хлібобулочних виробів забезпечують фізичні особи - суб'єкти господарської діяльності у місті Яремче, Верховинському, Івано-Франківському, Калуському, Косівському та Коломийському районах.

Зниження рівня виробництва підприємств, які переробляють сільськогосподарську сировину, обумовлено високими витратами на її переробку, які пов'язані із збереженням застарілих технологій, високою зношеністю основних засобів, відсутністю в достатній кількості сировини. Також перешкодою є відсутність маркетингової стратегії щодо просування продуктів харчування на внутрішньому та зовнішньому ринках (низькі рекламні витрати, відсутність навиків оперативного реагування на зміну кон'юнктури на продовольчих ринках, недостатність інформованості про тенденції на зовнішніх

ринках тощо). Слід також відзначити, що споживчий попит став більш вимогливим до якості продуктів харчування, до умов їх зберігання та реалізації, до їх безпечності.

Підприємствам харчової промисловості слід налагодити тісні зв'язки безпосередньо з виробниками сільськогосподарської продукції.

Пріоритетними напрямками розвитку підприємств галузі залишаються:

- збільшення обсягів реалізації продукції, освоєння нових ринків збуту, ефективне використання наявного потенціалу;

- підвищення безпеки продовольчих товарів;

- оновлення матеріально-технічної бази підприємств, спрямоване на інтенсифікацію технологічних процесів, створення нових виробничих потужностей, впровадження принципово нових технологій, покликаних гарантувати збереження цінних властивостей сировини та значне підвищення якості готової продукції;

- створення сприятливих умов для залучення як іноземних, так і вітчизняних інвесторів, впровадження нових енерго- та ресурсозберігаючих технологій;

- розширення інноваційної діяльності, освоєння нових конкурентоспроможних видів продукції;

- створення інтегрованих підприємств галузі, налагодження тісних зв'язків з одноосібними господарствами населення;

- забезпечення випуску продукції за стандартами ЄС, в тому числі впровадження міжнародних стандартів ISO та HACCP.

Шляхи вирішення:

- нарощування обсягів експорту продукції та продовольства з високим рівнем доданої вартості;

- підвищення конкурентоспроможності продукції та розширення ринків її збуту, активізація внутрішнього ринку;

- оновлення та модернізація наявних виробничих потужностей та підвищення кваліфікації персоналу;

- інвестиції в енергозбереження;

- перехід до стандартів якості і безпеки харчування ЄС;

- налагодження тісних зв'язків з господарствами населення – основними виробниками сільськогосподарської продукції;

- забезпечення своєчасності розрахунків з товаровиробниками;

- гнучкість в ціновій політиці при заготівлі сировинних ресурсів.

Нарощування обсягів виробництва галузі підприємствами харчової та переробної промисловості сприятиме створенню додаткових робочих місць, розширенню ринків збуту сільськогосподарської продукції.

7. МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Наявний машинно-тракторний парк, механізми і обладнання в рослинництві та тваринництві у більшості господарств морально і фізично застаріли, особливо в дрібних і середніх господарствах. Не вистачає нових

комбінованих високопродуктивних агрегатів і машин, сівалок точного висіву, машин для ефективного захисту рослин та машин для механізації процесів виробництва продукції тваринництва. До повної технологічної потреби сільгосп підприємствам області не вистачає 300 тракторів, 100 зернозбиральних комбайнів.

Значні зміни відбулися у структурі користувачів і власників сільськогосподарської техніки та розмірах землекористування.

Аграрна реформа дозволила розпаювати землі всіх колективних сільськогосподарських підприємств області і створити умови для діяльності різних за площею ріллі приватних господарств.

Для забезпечення діяльності новостворених сільськогосподарських підприємств створюється ринкова інфраструктура з матеріально-технічного постачання через агроторгові дома, лізингові компанії та інші підприємства такого профілю.

Все це призвело до позитивних зрушень у зростанні обсягів виробництва валової продукції сільського господарства.

Разом з тим, ситуація у сільському господарстві залишається складною, особливо стосовно матеріально-технічного забезпечення, так як новостворені структури не накопичили достатньо обігових коштів для придбання нової техніки.

Високі ціни на технічні засоби (трактори, сільськогосподарські машини), а також матеріали (насіння, добрива, пестициди і паливно-мастильні матеріали) не дозволяють швидко оновити машинно-тракторний парк.

Ринкові відносини сприяють імпорту сучасної сільськогосподарської техніки, яка дуже різноманітна, як за видами, призначенням, так і за технічним рівнем, якістю і надійністю. Маємо широкий діапазон марок зарубіжних сільськогосподарських машин, все більше розширюється кількість моделей вітчизняної техніки, заводів, які виготовляють сільськогосподарські машини, але ще не всі фермерські господарства мають фінансові можливості їх купити.

Різноманітність сучасних господарств і значний асортимент сільськогосподарської техніки потребує особливих підходів в питаннях її придбання та застосування.

На фоні диспаритету цін маємо складну, часто не прогнозовану ситуацію у виробництві продукції рослинництва, яка значно ускладнює проведення відповідної науково-обґрунтованої технічної політики в агропромисловому комплексі.

У зв'язку з поступовим зменшенням поголів'я великої рогатої худоби зменшується і наявність машин і обладнання, яке забезпечує його обслуговування.

За відсутності коштів на придбання нових машин і механізмів для тваринництва використовуються старі.

Основним лімітуючим фактором, який обмежує реалізацію біопотенціалу сільськогосподарських культур, є енергоресурси (техніка, паливо, добрива, пестициди, насіння та інше). Це пов'язано не лише з обмеженням коштів, а й з довіллям, яке при перевантаженні в агроecosystemі зазнає надмірного ущільнення, забруднення ґрунту, втратами та надлишками технологічних речовин тощо.

Таким чином, в сучасних умовах оптимізації технічного забезпечення сільськогосподарського виробництва необхідно користуватися показниками реалізації біопотенціалу сільгоспкультур, енерговитрат і збереження екосистеми.

Комплексна механізація рослинництва

Враховуючи світовий і вітчизняний досвід, а також стан технічного забезпечення АПК області, в основу програми комплексної механізації технологій виробництва основних видів продукції рослинництва покладені такі напрями:

- забезпечення своєчасності і високої якості виконання технологічних процесів;
- забезпечення мінімально достатніх витрат коштів і ресурсів при виробництві сільськогосподарської продукції;
- забезпечення вимог екології;
- повна ув'язка комплексу сільськогосподарських машин і обладнання з технологічним процесом виробництва сільськогосподарської продукції;
- мінімізація проходів агрегатів за рахунок збільшення ширини їх захвату і застосування комбінованих машин;
- забезпечення сучасних і перспективних технологій виробництва продукції рослинництва;
- зменшення шкідливого впливу роботи агрегатів на навколишнє середовище;
- зменшення витрат при виробництві сільськогосподарської продукції;
- максимальне завантаження всіх ланок технологічної системи;
- оптимізація складу і режимів роботи агрегатів у заданих умовах;
- пріоритетне застосування техніки, що виробляється в Україні.

Враховуючи вказані напрями технічного забезпечення технологій та прогнозовані позитивні зрушення у виробництві сільськогосподарської продукції, для умов Івано-Франківської області спільно з науковцями розроблено технологічні карти по вирощуванню основних сільськогосподарських культур.

У результаті виконання Програми до 2025 року стане можливим перехід до впровадження індустріального агроекологічного землеробства на базі автоматизованих технічних засобів і систем управління технологічними операціями і процесом формування врожаю.

Комплексна механізація тваринництва

При визначенні технологічного забезпечення галузі тваринництва пропонуються такі напрямки:

- повна механізація трудомістких технологічних процесів виробництва продукції тваринництва;
- забезпечення мінімальних достатніх питомих витрат, коштів і енергоресурсів на виробництво продукції;
- мінімальний вплив на середовище тварин;
- забезпечення потоковості виробництва;
- можливість запровадження сучасних передових технологій;

- забезпечення високої якості і максимальної відповідальності зоовимогам;

- запровадження високопродуктивних надійних машин і обладнання, що виробляються підприємствами України.

Вказані підходи покладені в основу відпрацьованої системи машин і механізмів для механізації водопостачання і поїння, підвезення, приготування і роздачі кормів, доїння, первинної переробки продукції, прибирання гною та інших процесів.

Оновлення машино-тракторного парку

Програма оновлення машино-тракторного парку передбачає поступове насичення господарств необхідним комплексом сільськогосподарських машин.

При цьому враховуються розподіл господарств за площею ріллі і проектною структурою посівних площ на період до 2025 року.

В області відпрацьовано систему сільськогосподарського обладнання в землеробстві, орієнтовану на використання існуючої і повної сільськогосподарської техніки, визначена потреба нової техніки для сільгоспвиробників на період до 2025 року.

Результати моніторингу показують на недостатній рівень механізації у малих фермерських (до 10 га) і особистих селянських господарствах, де доля ручної праці складає більше 50 відсотків.

Розвиток особистих господарств населення також потребує насичення малогабаритною технікою.

Технічний сервіс

Наявна структура агротехсервісних підприємств дозволяє забезпечити виконання замовлень господарств щодо забезпечення постачання всієї номенклатури запасних частин та товарів виробничого призначення, що виготовляються заводами України, країн зарубіжжя.

На виробничих площах постачальницьких організацій передбачається організувати представництва заводів-виробників сільськогосподарської техніки, опорних баз і центрів фірмового сервісу, виставки сільськогосподарської техніки, запчастин та ремматеріалів.

8. ІНФРАСТРУКТУРА АГРАРНОГО РИНКУ

На Івано-Франківщині сформована інфраструктура аграрного ринку, зокрема, функціонують: аграрна товарна біржа, 6 агроторгових домів, 59 оптових продовольчих та 47 оптових плодоовочевих ринків, 12 дрібнооптових ринків живої худоби та птиці.

У регіоні функціонують 33 торгові приміщення для реалізації сільськогосподарської продукції безпосередньо від місцевих товаровиробників, у тому числі 24 малі архітектурні форми.

Для зберігання картоплі, овочів та фруктів наявні 13 овоче- та 9 картоплексовищ загальною ємкістю відповідно 8,0 та 4,5 тис. тонн. Для зберігання плодів – 4 фруктосховища на 3,8 тис. тонн.

Для зберігання зерна використовується 10 елеваторів загальною ємністю 508,4 тис. тонн: ПП “Агрофірма “Вільхівці” (122,0 тис. тонн), ТОВ “Спецагропроект” компанії “Райз” (104,0 тис. тонн), ТОВ “Сапоніт Інвест” (90,0 тис. тонн), ДП “Івано-Франківський КХП” (79,4 тис. тонн),

ТОВ “Гудвеллі Україна” (34,3 тис. тонн), ТОВ “Захід Агро МХП” (32,2 тис. тонн), ТОВ “ЗПК “ЮМАС” (18,0 тис. тонн), ТОВ “Калуський КХП” (12,2 тис. тонн), Філія ПАТ “ДЗПКУ” “Галицький КХП” (9,3 тис. тонн), ТОВ “АБО-МІКС” (7,0 тис. тонн).

На Прикарпатті існує низка сприятливих передумов для ефективного використання та нарощування потенціалу інфраструктури аграрного ринку, зокрема, близькість кордону з ЄС, яка створює додаткові переваги та можливості для розвитку ділового співробітництва між суб'єктами аграрного ринку області та їх європейськими партнерами, у тому числі щодо модернізації інфраструктури аграрного ринку.

Головними напрямками удосконалення інфраструктури аграрного ринку області є:

- розвиток елементів фінансово-кредитної інфраструктури (біржі, комерційні фонди, інституційні інвестори) та підвищення фінансової спроможності органів місцевого самоврядування сільських територіальних громад;

- підвищення ефективності використання інституційних інструментів політики сусідства ЄС з метою модернізації інженерної та соціальної інфраструктури сільських територій;

- розвиток інвестиційного середовища для залучення коштів у транспортно-логістичну та інформаційно-комунікаційну сфери села, розбудову мережі гуртових і роздрібних ринків сільськогосподарської продукції та аграрних бірж.

Індикатори успіху:

- підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва завдяки скороченню витрат товаровиробників на впровадження нових виробничих технологій, надання маркетингових та інших послуг;

- удосконалення процесу реалізації продукції, більш ефективного використання каналів збуту, протистояння несправедливій конкуренції, задоволення потреб споживачів щодо кількості та якості продукції;

- розширення доступу сільськогосподарських товаровиробників до агросервісних послуг та сільського населення;

- зростання економічної ефективності від підвищення товарності особистих селянських і фермерських господарств, зменшення втрат продукції.

9. РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

В області налічується 765 сільських населених пунктів, з яких 235 або 31 відс. від загальної кількості мають статус гірських. В сільській місцевості проживає 766,3 тис. осіб (55,6 відс. від усього населення області) або 1002 особи в середньому на один населений пункт. За часткою сільського населення регіон займає третє місце в Україні після Закарпатської та Чернівецької областей.

Регіон володіє природними ресурсами, необхідними для належного функціонування аграрного сектору. Проте, цей сектор економіки не розвинений настільки, щоб випускати та експортувати за межі області продукцію з високою доданою вартістю. Головні виклики пов'язані з низькою продуктивністю сільгоспвиробництва, низькою доданою вартістю, недостатньо розвиненим внутрішнім ринком.

Вирощування більшості традиційних (технічних) культур стало малорентабельним, а сільськогосподарські виробники не повністю обізнані з новими тенденціями на внутрішньому й міжнародному сільськогосподарському ринку.

Ці слабкі сторони у процесі прогнозованого економічного зближення України з ЄС можуть мати загрозливі наслідки для малих та середніх виробників регіону.

Ступінь проникнення сучасних технологій, що забезпечує високу продуктивність, є низьким, а сільськогосподарська продукція не відповідає міжнародним стандартам, потрібним для експорту. Обсяг виробництва продукції харчової промисловості не відповідає потенційним можливостям регіону.

Напрямки розвитку сільського господарства в регіоні:

- більш ефективне використання регіонального потенціалу та застосування сучасних інструментів підтримки малих та середніх сільгоспвиробників;

- покращення інфраструктури сільських територій та зміцнення зв'язків з містами для розблокування можливостей розвитку сіл.

Індикатори успіху:

- підтримка розвитку сільськогосподарських кооперативів;

- промоція розвитку економічної діяльності, яка пов'язана з сільським господарством;

- навчально-консультативна підтримка малих виробників сільгосппродукції для стимулювання експорту;

- розвиток інструментів макрофінансової підтримки сільськогосподарського бізнесу;

- покращення можливостей для переробки сільгосппродукції, збільшення зайнятості населення на сільськогосподарських підприємствах різних організаційно правових форм та в особистих селянських господарствах;

- збільшення продажів традиційних продуктів місцевих виробників.

9.1. Сільськогосподарська кооперація

Важливим напрямком розбудови аграрного сектора економіки Прикарпаття є розвиток сільськогосподарської кооперації.

Зважаючи на те, що від 96 до 100 відсотків трудомісткої сільськогосподарської продукції повсякденного споживання (плоди та ягоди, овочі, молоко, картопля) виробляється в особистих селянських господарствах, які не мають постійно діючих маркетингових каналів збуту такої продукції, виникає необхідність формування сільськогосподарських кооперативів.

Для надання селянам послуг з обробітку землі, збирання врожаю, заготівлі овочів, плодів, м'яса та молока в області функціонує 897 сільськогосподарських кооперативів.

Розв'язання проблеми можливе за умови підтримки розвитку сільськогосподарської кооперації як важливої соціально-економічної інституції підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва, створення додаткових робочих місць, активного розвитку сільських територій та підвищення рівня і якості життя сільського населення в цілому.

Передбачається:

- фінансова підтримка новостворених сільськогосподарських кооперативів за рахунок коштів обласного та місцевих бюджетів;

- залучення проєктів міжнародної технічної допомоги для формування матеріально-технічної бази сільськогосподарських кооперативів.

Реалізація визначених заходів підвищить зайнятість та зростання доходів сільського населення, місцевих громад, зміцнить матеріально-технічну базу діючих кооперативів.

9.2. “Зелений” туризм

Туристична галузь є важливим джерелом стабільного й динамічного збільшення надходжень коштів до бюджету та чинником істотного позитивного впливу на стан справ у багатьох галузях економіки, в т. ч. у сільському господарстві.

Туризм сприяє підвищенню зайнятості сільського населення, розвитку ринкових відносин, міжнародному співробітництву, залученню українців та іноземних громадян до пізнання багатой природної та історико-культурної спадщини краю, збереженню екологічної рівноваги.

Понад 56 відсотків населення області проживає на території сіл, в яких важливим для регіону є розвиток сільського “зеленого” туризму. В регіоні вже працює 5 осередків сільського “зеленого” туризму, а саме: у Верховині, Ворохті, Косові та селах Татарів і Яблуниця Яремчанської міської ради.

Створено обласну спілку сприяння розвитку сільського “зеленого” туризму, випущено путівник “Сільські служби Гуцульщини”, в якому зібрана інформація щодо 200 господарів, які приймають відпочиваючих у своїх садибах. Пропонуються нетрадиційні види туризму: мисливський, кінний, рибальський, екскурсійні маршрути по горах і річці Дністер.

В області функціонує понад 200 туристично-рекреаційних закладів, 800 приватних садиб сільського “зеленого” туризму. Причому найбільша кількість – понад 500 садиб – зосереджена на території Яремчанської міської ради.

Івано-Франківська область, зокрема місто Івано-Франківськ, Коломийщина, Косівщина, Верховинщина і Яремчанщина мають можливість стати частиною мережі гастрономічних маршрутів “Карпатської дороги смаку”, яка буде створена вже цього року.

На Прикарпатті діє агротуристичний кластер “Гостинна бойківська Долинщина”, який об'єднує власників агроосель, виробників екологічної сільськогосподарської та лісгосподарської продукції, місцевих підприємців з надання послуг харчування і дозвілля селища Вигода, сіл Старий і Новий Мізунь, Шевченкове та Кропивник Калуського району, а також “Центр спадщини Вигодської вузькоколійки”.

Також, функціонує кластер “Сузір'я”, що об'єднує 19 майстрів ліжникарської справи із села Яворова та 16 – з міста Косова. У 2005 році кластер став переможцем Всеукраїнського конкурсу на право одержання знаку екологічного маркування “Екологічно чисто та безпечно”.

Водночас гострою проблемою багатьох сіл є зростаючий надлишок робочої сили.

Основними завданнями вирішення проблеми є:

- активізація розвитку сільського “зеленого” туризму в області;
- розширення мережі садиб сільського “зеленого” туризму, створення нових робочих місць;
- промоція розвитку сільського “зеленого” туризму;
- забезпечення контролю якості обслуговування у садибах сільського “зеленого” туризму;
- підтримка екологічного балансу в населених пунктах, охоплених сільським “зеленим” туризмом;
- сприяння залученню іноземних інвестицій для розвитку туристичної інфраструктури сільського “зеленого” туризму та ін.

Основні напрями розвитку “зеленого” туризму:

- удосконалення системи державного регулювання відносин у галузі туризму та нормативно-правової бази туристичної діяльності;
- забезпечення раціонального та ефективного використання природних рекреаційних та історико-культурних ресурсів;
- забезпечення туристичної, сервісної та інформаційної інфраструктури в зонах автомобільних доріг;
- провадження туристичної діяльності з урахуванням необхідності забезпечення ефективного природокористування та охорони навколишнього середовища;
- збереження і відновлення історико-архітектурних пам'яток;
- активізація міжнародної співпраці в сфері рекреації та туризму;
- підвищення якості та розширення асортименту туристично-рекреаційних послуг, залучення більшої кількості туристів в область у період міжсезоння (весна, осінь);
- поліпшення кадрового забезпечення;
- забезпечення організаційних заходів та технічних вимог до безпеки туристів, розвиток нових перспективних форм організації туризму;
- удосконалення рекламно-інформаційної діяльності, проведення маркетингових досліджень у туристичній галузі;
- представлення області на національних та міжнародних туристичних виставках в Україні та за кордоном.

Індикатори успіху:

Сільський “зелений” туризм:

1. Сприятиме вирішенню таких основних соціально-економічних проблем села, як:

- зайнятість сільського населення;
- зростання доходів та підвищення життєвого рівня сільських жителів при відносно невеликих фінансових затратах;
- поліпшення благоустрою садиб та сіл, розвиток інженерної та соціальної інфраструктури;
- розширення асортименту присадибного господарства;

- реалізація на місці продукції особистого підсобного господарства як готових продуктів харчування;

- стимулювання охорони місцевих пам'яток, збереження місцевих звичаїв, фольклору, народних промислів;

- підвищення культурно-освітнього рівня сільського населення тощо.

2. Буде джерелом поповнення місцевих бюджетів додатковими надходженнями, коли набере масового характеру.

3. Не вимагає значних інвестицій і використовує переважно приватні джерела капіталу. Капіталовкладення швидко окупуються.

4. Розвантажує найбільш популярні туристичні центри, зменшуючи негативні екологічні наслідки надто інтенсивної туристичної діяльності.

10. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Регіон за економічними можливостями займає друге місце серед областей західного регіону України. На основі вигідного географічного розташування, розвиненої енергетичної і транспортної інфраструктури, багатих рекреаційних, водних та лісових ресурсів, наявності на його території родовищ корисних копалин сформовано продуктивні сили області, ефективно використання яких дає можливість створювати конкурентоспроможні на міжнародних ринках товари і послуги.

Інвесторами підприємств сільського господарства виступили резиденти з 14 країн світу. Основна частина капіталу вкладена інвесторами Данії, Польщі та Німеччини. Інвестиції у підприємства з виробництва харчових продуктів та напоїв надійшли з 10 країн світу, з них найбільше – від нерезидентів Кіпру.

У розвиток агропромислового комплексу області в 2020 році залучено 737,9 млн. грн. капітальних інвестицій, у тому числі в сільське господарство – 584,3 млн. грн., харчову промисловість – 153,6 млн. грн. У січні-червні поточного року залучено 243,9 млн. грн. капітальних інвестицій, у тому числі в сільське господарство – 97,4 млн. грн., харчову промисловість – 146,5 млн. гривень.

Разом з тим, спостерігалось зниження активності, спричинене наслідками фінансово-економічної кризи. Мають місце також інші проблеми, без вирішення яких неможливо суттєво поліпшити інвестиційний клімат.

Основними причинами виникнення проблеми низької інвестиційної активності є:

- недостатній рівень державної підтримки інвестиційної діяльності, неналежним чином розвинута система підготовки інвестиційних програм і проєктів для надання державних інвестицій;

- нерозвинутість інвестиційного ринку та інфраструктури;

- відсутність дієвих механізмів державно-приватного партнерства в інвестуванні.

Виникнення проблеми пов'язано з недосконалістю державної інвестиційної політики, прогалинами в інвестиційному законодавстві, відсутністю належного інституційного забезпечення розвитку інвестиційного ринку та його інструментів і, як наслідок – недостатнім обсягом внутрішніх та зовнішніх інвестицій.

Метою інвестиційного забезпечення розвитку сільського господарства є формування інвестицій в аграрний сектор економіки в обсягах, достатніх для повного задоволення потреб галузі.

Основні напрямки інвестиційного забезпечення:

- поглиблення діючих та налагодження нових зв'язків з потенційними інвесторами агропромислового комплексу області;

- створення умов для пріоритетного розвитку тваринництва, насамперед м'ясного та молочного скотарства, за рахунок коштів державного бюджету, кредитів та капіталу інвесторів;

- усунення перешкод у діяльності іноземних інвесторів у сільському господарстві з дотриманням національних інтересів;

- формування механізму підтримки інвестицій особистих селянських господарств;

- проведення семінарів, тренінгів, навчань з питань інвестиційного забезпечення агропромислового комплексу, просування інвестиційних проєктів, організаційно-економічних механізмів впровадження державно-приватного партнерства для фахівців сільського господарства.

Це дасть змогу:

- покращити основні макроекономічні показники розвитку регіону та зміцнити його позиції на інвестиційних ринках;

- посилити позицію області в державних рейтингах;

- суттєво збільшити обсяг інвестицій в основний капітал;

- забезпечити постійний приріст прямих іноземних інвестицій.

11. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Фінансове забезпечення Програми реалізується за рахунок коштів обласного і місцевих бюджетів, коштів суб'єктів підприємництва усіх форм власності, міжнародної технічної допомоги, грантів, інвестиційних коштів та інших джерел, не заборонених чинним законодавством.

Потреба у фінансових ресурсах обласного бюджету на 2022-2025 роки складає 27,600 млн. гривень.

Бюджетні призначення для реалізації заходів Програми передбачаються щорічно при формуванні обласного та місцевих бюджетів, виходячи із можливостей їх дохідної частини.

Розподіл коштів по заходах Програми, після затвердження календарного плану заходів програм за погодженням з постійними комісіями обласної ради з питань аграрної політики, земельних відносин та розвитку гірських територій, з питань бюджету, соціально-економічного розвитку та інвестицій, проводиться комісіями, створеними при департаменті агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації.

12. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ, ВИЗНАЧЕННЯ ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ

Виконання Програми дасть змогу забезпечити:

- збільшення обсягів виробництва валової сільськогосподарської продукції для досягнення продовольчої безпеки регіону, доведення рівня споживання населенням харчових продуктів до науково-обґрунтованих норм та нарощення обсягів її експорту;
- підвищення продуктивності рослинництва і тваринництва через інвестиційне забезпечення агропромислового комплексу, запровадження наукових засад землекористування та ведення тваринництва з урахуванням регіональних особливостей;
- поліпшення продуктивних і племінних якостей тварин, сортів рослин;
- розширення виробництва органічної продукції;
- розвиток виробництва альтернативних видів енергії у сільському господарстві;
- удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення розвитку галузі, формування сприятливого фінансово-кредитного середовища;
- розвиток різноманітних форм господарювання, підприємництва та кооперації на селі;
- підвищення розміру середньомісячної заробітної плати працівників сільського господарства до середнього рівня за галузями економіки;
- підвищення дохідності сільськогосподарського виробництва, продуктивності та оплати праці в сільському господарстві шляхом удосконалення економічних відносин та ефективного регулювання ринку.

Додаток
до Комплексної програми розвитку
агропромислового комплексу
та сільських територій
Івано-Франківської області
на 2022-2025 роки

ПЕРЕЛІК
заходів, обсяги та джерела фінансування Комплексної програми розвитку агропромислового комплексу та сільських територій Івано-Франківської області на 2022-2025 роки

Замовник Програми: департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської обласної державної адміністрації.

Повна назва Програми: Комплексна програма розвитку агропромислового комплексу та сільських територій Івано-Франківської області на 2022-2025 роки.

(тис. грн.)

№ з/п	Зміст заходу	Термін виконання, роки	Виконавці	Орієнтовні щорічні обсяги фінансування				Результат впровадження
				Всього	в т. ч. за джерелами фінансування			
					обласний бюджет	місцеві бюджети	інші джерела	
1.	Часткове відшкодування суб'єктам господарювання вартості придбаної великої рогатої худоби, овець та кіз	2022-2025	Департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації	20800,0	8000,0	800,0	12000,0	Покращення фінансового стану суб'єктів господарювання, які працюють в агропромисловому комплексі

№ з/п	Зміст заходу	Термін виконання, роки	Виконавці	Орієнтовні щорічні обсяги фінансування				Результат впровадження
				Всього	в т. ч. за джерелами фінансування			
					обласний бюджет	місцеві бюджети	інші джерела	
2.	Часткове відшкодування вартості витрат при органічному виробництві	2022-2025	Департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації	12000,0	4000,0	-	8000,0	Розширення кола виробників органічної продукції
3.	Часткове співфінансування проектів, спрямованих на розвиток агропромислового комплексу	2022-2025	Департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації	33000,0	14000,0	1000,0	18000,0	Оновлення матеріально-технічної бази на підприємствах агропромислового комплексу

№ з/п	Зміст заходу	Термін виконання, роки	Виконавці	Орієнтовні щорічні обсяги фінансування				Результат впровадження
				Всього	в т. ч. за джерелами фінансування			
					обласний бюджет	місцеві бюджети	інші джерела	
4.	Проведення семінарів, навчань та інформаційно-програмне забезпечення агропромислового сектору економіки області	2022-2025	Департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації	3000,0	1000,0	-	2000,0	Впровадження новітніх технологій, що сприятиме підвищенню ефективності аграрного виробництва, зростанню доходів сільського населення

№ з/п	Зміст заходу	Термін виконання, роки	Виконавці	Орієнтовні щорічні обсяги фінансування				Результат впровадження
				Всього	в т. ч. за джерелами фінансування			
					обласний бюджет	місцеві бюджети	інші джерела	
5.	Участь у виставках-ярмарках	2022-2025	Департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської облдержадміністрації	600,0	600,0	-	-	Розвиток економічних зв'язків, залучення інвестицій в аграрний комплекс
Разом				69400,0	27600,0	1800,0	40000,0	

Замовник Програми:

департамент агропромислового розвитку Івано-Франківської обласної державної адміністрації

Іван АНДРІЙШИН

Керівник Програми:

заступник голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації

Богдан ФУТЕРКО